

TAKAHUHDIN

Rakennusinventointi

Anna Lyyra-Seppänen
Pirkanmaan maakuntamuseo
Kulttuuriympäristöyksikkö 2007

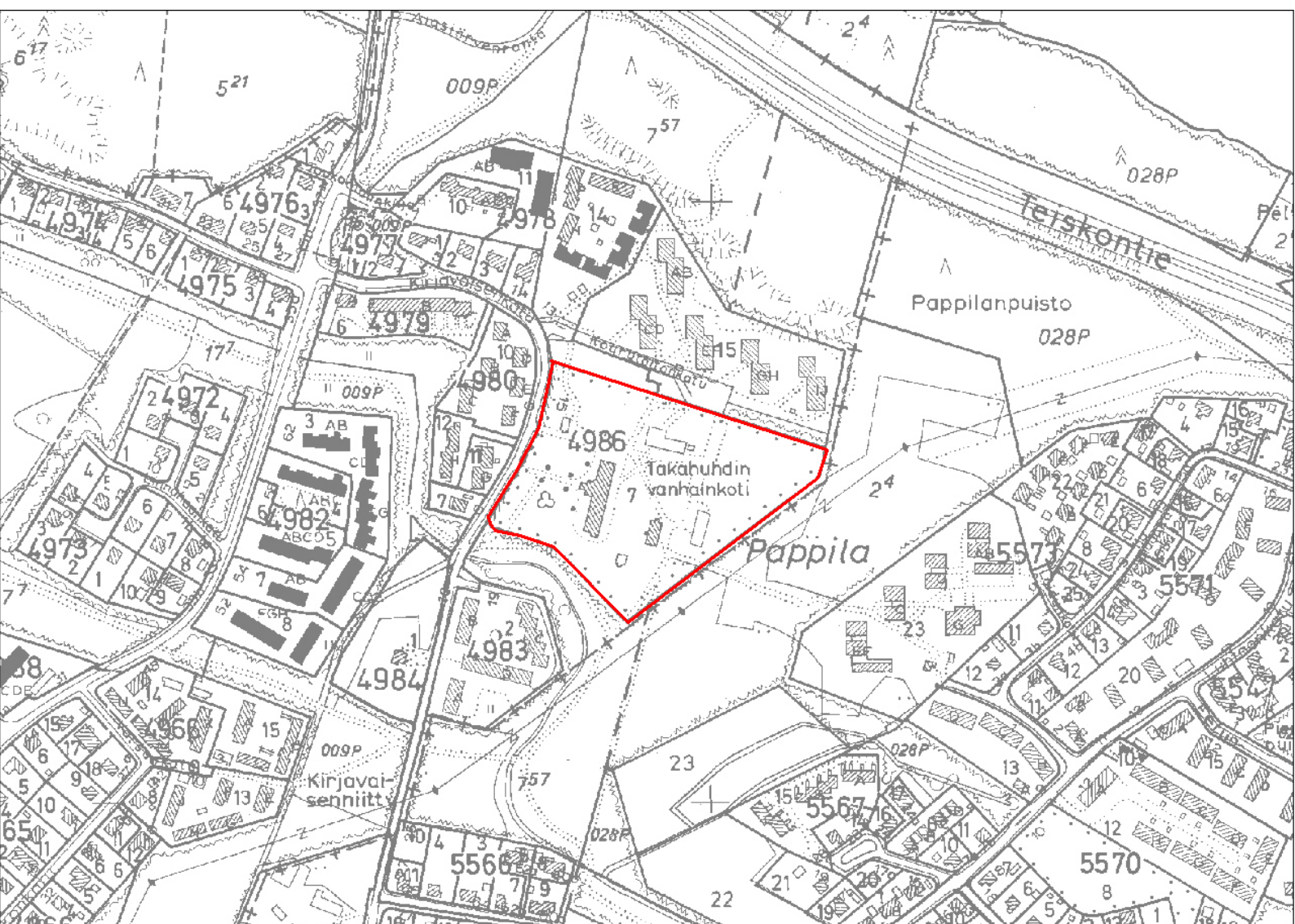

PIRKANMAAN MAAKUNTAMUSEO

TAKAHUHDIN VANHAINKOTI RAKENNUSINVENTOINTI

Anna Lyyra-Seppänen
Pirkanmaan maakuntamuseo
Kulttuuriympäristöyksikkö 2007

Kannen kuvat: Anna Lyyra-Seppänen

SISÄLLYSLUETTELO

Hanketiedot.....	1
Aluetiedot Takahuhti.....	5
Kohdetiedot Takahuhdin vanhainkoti.....	6
Inventointitiedot	
Rakennus 1.....	10
Rakennus 2.....	16
Rakennus 3.....	17
Rakennus 4.....	20
Rakennus 5.....	21
Rakennus 7.....	23
Rakennus 8.....	24
Kuvaliite Ympäristö ja maisemat	
Karttaliite Pappisen muinaisjäännö	
Karttaliite Kohteen kulttuurihistorialliset ja kaupunkikuvalliset arvot	

TAKAHUHDIN VANHAINKODIN ALUEEN INVENTOINTI

Takahuhdin vanhainkodin alue ilmakuvassa. 1.1.2003, Hannu Vallas.

Kunta
Hankkeen tyyppi
Hankkeen lyhyt kuvaus

Tampere
 Rakennusinventointi
 Inventointi tehdään asemakaavan muutosta varten rakennuskohtaisena, tarkkana inventointina. Hankkeessa dokumentoidaan alueen vanha rakennuskanta (päärakennus, sivurakennus, tiilimakasiini, kellari) sekä pihapiirin muut rakennukset ja puutarha yleisellä tasolla. Lisäksi määritellään paikan kulttuurihistorialliset arvot ja kaupunkikuvalliset ominaispiirteet ja annetaan toimenpidesuosituksia.

Vastuutaho/vastuuhenkilö
Työpanos
Hankkeen alkupvm
Hankkeen loppupvm
Johdanto

Inventoinnin tekee Anna Lyyra-Seppänen maakuntamuseon palkkaamana projektitutkijana. Hannele Kuitunen/PMM
 2 viikkoa
 2.7.2007
 13.7.2007
 Pirkanmaan maakuntamuseon kulttuuriympäristöyksikkö on tuottanut rakennusinventoinnin koskien Takahuhti entisen vanhainkodin tonttia. Työ on Tampereen kaupungin tilakeskuksen tilaama selvitys maankäytön suunnittelun tarpeisiin.

Inventoitavasta kohteesta on kartoitettu alueen maankäytön ja maiseman historiaa olennaisilta osilta sekä selvitetty rakennushistorian päävaiheet. Inventoinnissa on määritelty kohteen kulttuurihistoriallisesti ja rakennushistoriallisesti arvokkaat piirteet, jotka tulisi huomioida alueen tulevassa asemakaavoituksessa ja muutoshankkeissa.

Työhön ovat kuuluneet esiselvitykset, kenttätyöt kohteessa ja dokumentointi. Aineistona on käytetty arkistomateriaalia (kartat, dokumentit ja valokuvat), kirjallisuutta ja haastattelutietoja. Kohde on dokumentoitu digitaalikuvaamalla.

Raportissa kuvataan ympäröivän alueen historiallista kehitystä ja ominaispiirteitä. Kohde on inventoitu rakennuskohtaisesti, painottaen rakennusmassoja ja julkisivuja. Sisätilat on inventoitu viitteellisesti keskittyen arvokkaisiin piirteisiin. Tontin pihapiiriä ja maisemallista merkitystä on arvioitu kokonaisvaltaisesti. Raportissa esitetään kohteen keskeiset arvot ja suojelutavoitteet sekä toimenpidesuosituksia. Arvioinnin näkökulmina ovat kohteen kulttuurihistoriallinen kertovuus, rakennuskannan rakennushistoriallinen edustavuus sekä maisemakokonaisuuden merkitys.

Selvityksen on tehnyt heinäkuussa 2007 projektitutkija FM Anna Lyyra-Seppänen ja työstä on vastannut kulttuuriympäristöyksikön rakennustutkija rak.arkkitehti FM Hannele Kuitunen. Tampereen tilakeskuksen edustajana on ollut hankearkkitehti Kirsti Hankela.

Raportin valokuvat ovat tekijän, jolloin julkaisuoikeus on Tampereen museoilla. Muu oikeudenomistaja on mainittu kuvan yhteydessä.

Kuvaus

Takahuhdin alue on historiallisesti osa Pirkkalan suurpitäjää ja Messukylän maalaiskuntaa. Alueella jatkui maaseutumainen asutus ja maanviljely pitkälle 1900-luvun puolelle. Tämän jälkeen kehitys on kulkenut asuinalueeksi.

Inventoitu kohde on muotoutunut pääosin 1900-luvun alussa ja se kuuluu takahuhtilaisen maaseutuasutuksen jatkumoon. Tämän lisäksi kohde on palvellut kunnallista vanhustenhoitoa, joten se liittyy kiinteästi myös paikallisen sosiaalishistorian kehitykseen.

Rakennettu ympäristö kohteessa on tyyllillisesti ja esteettisesti melko yhtenäinen. Nykytilassan rakennusten ja maiseman vuorovaikutus toteutuu onnistuneesti, mikä tulee huomioida myös tulevassa maankäytön suunnittelussa.

Liitteet

KUVALIITE Alueen historiallinen kehitys
KUVALIITE Kohteen historialliset vaiheet

KUVALIITE Rakennus 1
 KUVALIITE Rakennus 2
 KUVALIITE Rakennus 3
 KUVALIITE Rakennus 4
 KUVALIITE Rakennus 5
 KUVALIITE Rakennus 7

KUVALIITE Ympäristö ja maisemat

KARTTALIITE Takahuhdin vanhainkodin pihapiirin
 kulttuurihistorialliset ja
 kaupunkikuvalliset arvot

KARTTALIITE Muinaisjäännö: Pappisen kivikautinen
 asuinpaikka

Lähteet

RAPORTIN VÄLILEHTI
 RAPORTIN SISÄLLYSLUETTELO
 RAPORTIN KANSI

Arkistolähteet

Isojakokartat 1794 ja 1904. Pirkanmaan –Satakunnan
 maanmittaustoimisto, Tampere.

Tilakarttoja, Tampereen kaupunginarkisto.

Rakennuspiirustuksia, Tampereen kaupungin
 rakennusvalvonnan arkisto ja kiinteistönpitokeskuksen
 arkisto.

Valokuvia, Tampereen museoiden kuva-arkisto.

Kirjallisuus ja raportit

Aarrevaara, Eeva 1995. Perinnerakentajan opas.
 Maaseutukeskusten liitto.

Alanen, Timo – Kepsu, Saulo 1989. Kuninkaan
 kartasto Suomesta 1776 – 1805. Suomalaisen
 kirjallisuuden seura, Helsinki .

Javanainen, Juha 2001. Messukyläläisiä 2. MC-Pilot
 Oy Kustannus, Tampere.

Javanainen, Juha 2004. Messukyläläisiä 3. Juha
 Javanainen, Tampere.

Kaila, Panu – Pietarila, Pentti – Tomminen, Hannu
 1987. Talo kautta aikojen. Julkisivujen historia.
 Rakentajain Kustannus Oy .

Kanerva, Unto 1946. Messukylän kunnallishallinnon
 historiaa. Messukylän kunta.

Kanerva, Unto 1967. Messukylän historia 2.
 Tampereen kaupunki .

Koponen, Olli-Paavo 2000. Paikallisuus voimavarana
 rakennettujen alueiden kehittämisessä. Teoksessa

Rakennusperintö ja paikallisuus, toim. Sirkka Köykkä.
Opetusministeriö. Vammalan Kirjapaino Oy.

Louhivaara, Maija 1991. Tampereen kadunnimet.
Tampereen museoiden julkaisuja 51. Tampere.

Lyyra-Seppänen, Anna 2006. Raholan kartano:
rakennusinventointi. Pirkanmaan maakuntamuseo,
kulttuuriympäristöyksikkö.

Nikula, Riitta 1990. Rakennustaiteen 1920- ja 1930-
luku. Teoksessa Ars – Suomen taide 5.
Kustannusosakeyhtiö Otava, Keuruu .

Nurminen, Teija & Rajala, Ulla 1994. Tampereen
kaupungin inventointi Inventointikertomus. Tampereen
museot.

Oman kodin piirustuksia Otavan palkintokilpailusta
1913. Kustannusyhtiö Otava, Helsinki.

Pajula, Pirkko 1983. Puuarkkitehtuuri. Rakentajain
Kustannus Oy, Helsinki.

Sinisalo, Uuno 1947. Tampereen kirja. Tampere-seura

Suomen maatilat 1931. Osa 2 Hämeen lääni. WSOY,
Porvoo.

Tampereen kantakaupungin rakennuskulttuuri 1998.
Tampereen kaupungin ympäristötoimi,
kaavoitusyksikkö. Julkaisuja 2/98. Tammer-Paino Oy,
Tampere.

Tiusanen, Pauliina 1991. Kulttuurimaisemainventointi:
Muotiala, Messukylä. Rakennuskulttuurityö Kivikenkä.

Tuominen, Tellervo 1994. Takahuhti – Tampereen
sydän. Ristinarkun omakotiyhdistys r.y. & Tampereen
kaupunki. Ecuprint Oy.

Uusikylä – Ruotula – Huikas – Takahuhti – Pappila.
Alueraportti 1988. Tampereen kaupungin
kaavoitusvirasto. Julkaisu 1a/1990.

Wäre, Ritva 1989 Arkkitehtuuri vuosisadan vaihteessa.
Teoksessa Ars – Suomen taide 4. Kustannusosakeyhtiö
Otava, Keuruu.

Suulliset lähteet

Soile Jääskeläinen, asukas ja Tampereen
taideyhdistyksen jäsen 6.6.2007.

Susanna Manner, asukas 11.7.2007.

Pirkko Holm, pitkäaikainen alueen asukas 10.7.2007.

	Anja Kyyhkynen, pitkäaikainen naapuriasukas 10.7.2007.
Liite	KUALIITE Alueen historiallinen kehitys (application/msword)
Liite	KUALIITE Rakennus 1 (application/msword)
Liite	KUALIITE Kohteen historialliset vaiheet (application/msword)
Liite	KUALIITE Rakennus 3 (application/msword)
Liite	KUALIITE Rakennus 2 (application/msword)
Liite	KUALIITE Rakennus 4 (application/msword)
Liite	KUALIITE Rakennus 5 (application/msword)
Liite	KUALIITE Rakennus 7 (application/msword)
Liite	KUALIITE Ympäristö ja maisemat (application/msword)
Liite	KARTTALIITE Pappisen muinaisjäännö (application/msword)
Liite	KARTTALIITE Kohteen arvot (application/msword)
Liite	RAPORTIN VÄLILEHTI (application/msword)
Liite	RAPORTIN SISÄLLYSLUETTELO (application/msword)

TAKAHUHTI

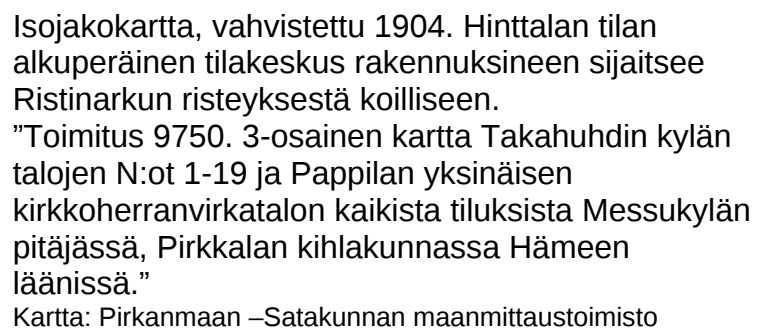
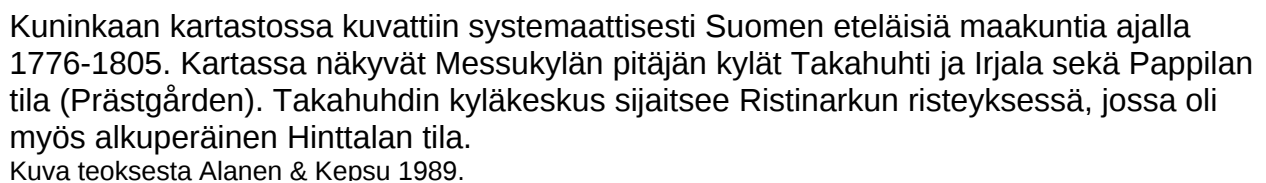
Kunta
Kylä tai kaupunginosa
Alueluokka
Aluetyyppi
Rakennushistoriallinen arvo
Historiallinen arvo
Ympäristöarvo
Arvojen perustelu
Arvoluokka
Historia

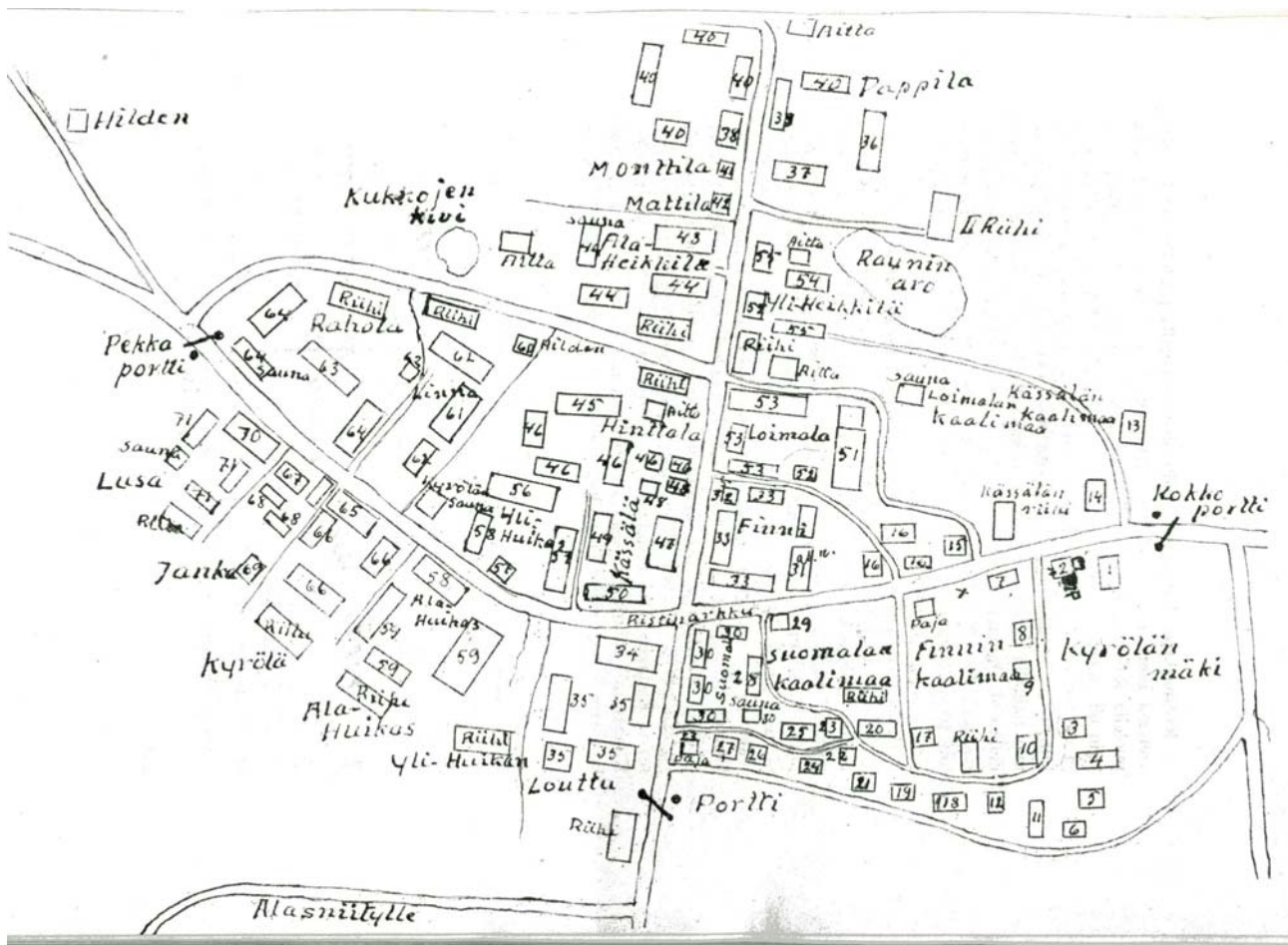
Tampere
Takahuhti 009
Hallinnollinen alue

Takahuhti oli Messukylän pitäjän suurin ja vanhin kylä, joka mainitaan jo vuoden 1540 maakirjassa. Kylän keskuksena oli tärkeä teiden risteyskohta Ristinarkku. Kuninkaan kartastossa (vuosilta 1776-1805) mainitaan juuri Ristinarkun kohta Takahuhtin kyläkeskuksena sekä Irjalan ja Pappilan tilat. Messukylä liitettiin Tampereeseen 1947, jolloin Takahuhtista tuli Tampereen kaupunginosa naapureinaan Huikas, Ruotula ja Pappila.

Isojako saatiin toimitettua alueella varsin myöhään, vasta 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alussa. Siksi Takahuhtissa säilyi pitkään vanha kylärakenne eli talot sijaitsivat tiheänä keskuksena päätien varrella. Isojaon toteutuessa vanha rakenne hajosi, kun tiloja siirrettiin lähemmäs viljelyalueitaan. Vaasan radan junat pysähtyivät Messukylän asemalla, ja linja-autoliikenne kulki kaupunginosaan 1920-luvulta lähtien.

Takahuhtin alue oli pitkään leimallisesti maatalousaluetta, jossa väestö työskenteli talojen

Messukyläläinen Kalle Virtanen on tallentanut muistinvaraiseen karttaan Takahuhdin talojen sijainnit vuonna 1870. Hinttala näkyy Ristinarkun tuntumassa. Kartta piirretty 1942.
 Kuva teoksesta Kanerva 1967.

palveluksessa tai käsityöläisinä. Keskeisiä tiloja olivat Irjalan rustholli sekä kirkkoherran virkatalona palvellut Pappila. Alueella toimi myös kaksi tiiliruukkia.

1900-luvun alkupuolella Messukylän kunta hankki omistukseensa useita alueen vanhoja tiloja, joiden maita pilkottiin asuintonteiksi. Tämä loi pohjan Takahuhdin uudelle luonteelle asuinalueena. Samansuuntainen kehitys jatkui myöhemmin osana Tamperetta.

Kuvaus

Takahuhdin kaupunginosan ensimmäinen asemakaava vahvistettiin 1952. Kaavoitusta on täydennetty mm. 1969, 1975 ja 2003. Alueen rakenteen pääpaino on asuinrakentamisessa, ja suuri osa ympäristöstä on omakoti- ja rivitalotontteja. Alue sisältää myös puistomaata, mikä tekee yleisilmeestä väljän. Vanhoja peltoalueita on hyödynnetty ulkoilureittien tilana. Takahuhdin maisemassa vuorottelevat vanhemmat, vehreät omakotialueet sekä uudemmat, tiiviimmin rakennetut kerrostalorivistöt. Katuverkon malli ja tonttien koot vaihtelevat alueella, joten Takahuhdin maisema koostuu ikään kuin eri-ikäisistä ja erityyppisistä kylämaisemista.

Alueen rakenne on monipolvinen ja sen kulkuväylät kaartelevia, joten Takahuhdissa ei juurikaan ole selkeitä maamerkkejä. Jotkut risteyskohdat ovat kehittyneet torimaisiksi osakeskuksiksi, joissa on liiketiloja ja linja-autopysäkkejä. Näiden osakeskusten säilyminen kaupunginosan jäsentäjinä onkin tärkeää.

Takahuhdin rakennuskanta on moni-ilmeinen. Omakotitalojen rakennusmuotoina esiintyy puolitoistakerroksisia jälleenrakennuskauden tyypitaloja, 1970-luvun matalalinjaisia ja kuutiomaisia massoja sekä 1980-luvun monimuotoisia, yksilöllisiä ratkaisuja. Rivitalot ovat pääsääntöisesti matalia. Kerrostalojen tyypillisin malli on useamman rapun lamellitalo. Kerrostalot eivät nekään juuri nouse neljää kerrosta korkeammiksi.

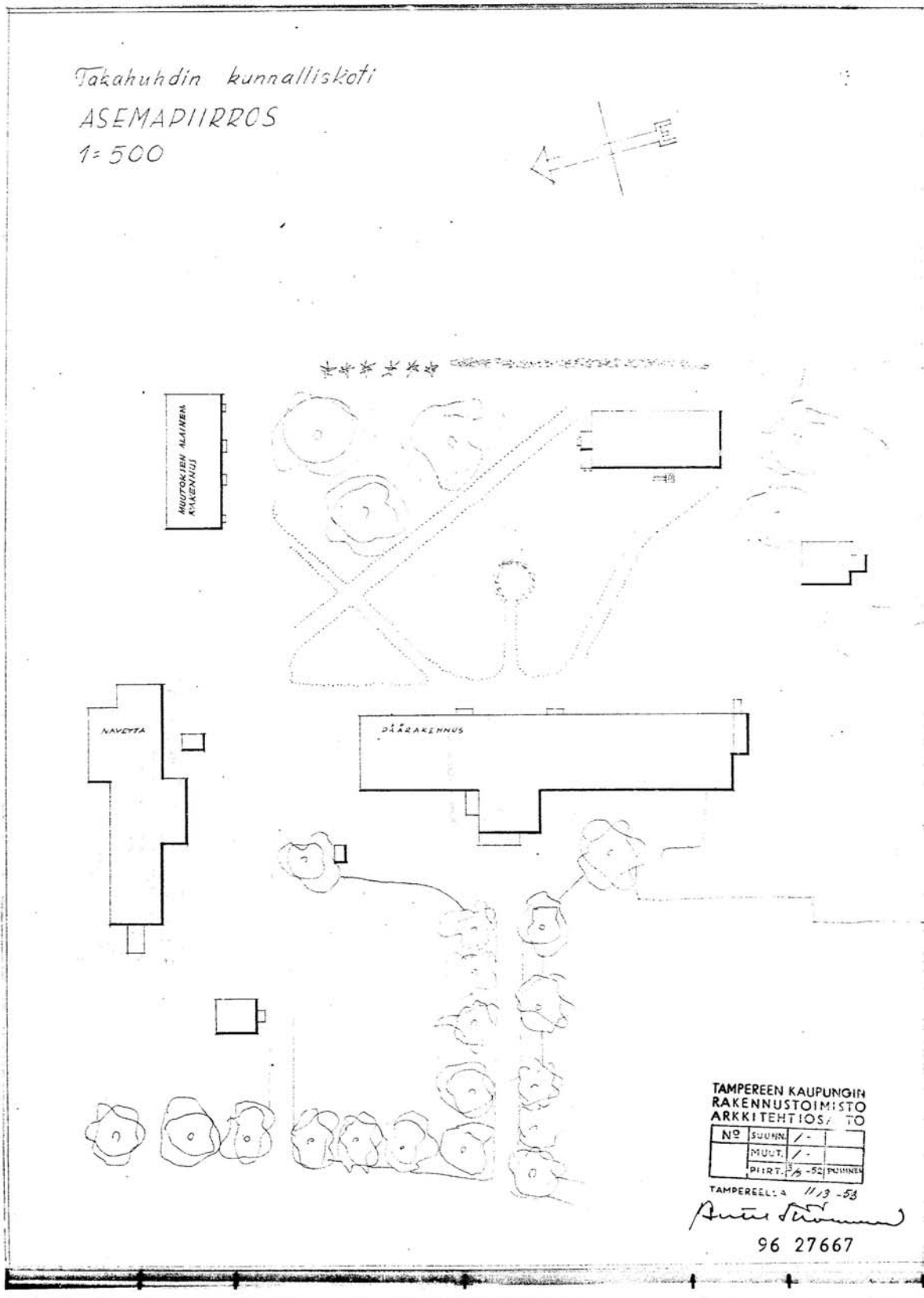
Takahuhdille on tunnusomaista, että eri aikakaudet ja rakennustyyppit kohtaavat vierekkäisillä tonteilla, eikä yhtenäinen linja aina toteudu. Lukuisten rakennusajankohtien ja saneerauskierrosten tuloksena alueen rakennuskanta on paikoin ristiriitaista.

TAKAHUHDIN VANHAINKOTI

Kunta
Kylä tai kaupunginosa
Kiinteistötunnus
Peruskarttanumero

Tampere
 Takahuhti
 837-009-4978-7
 2123 12

KUVALIITE Kohteen historialliset vaiheet

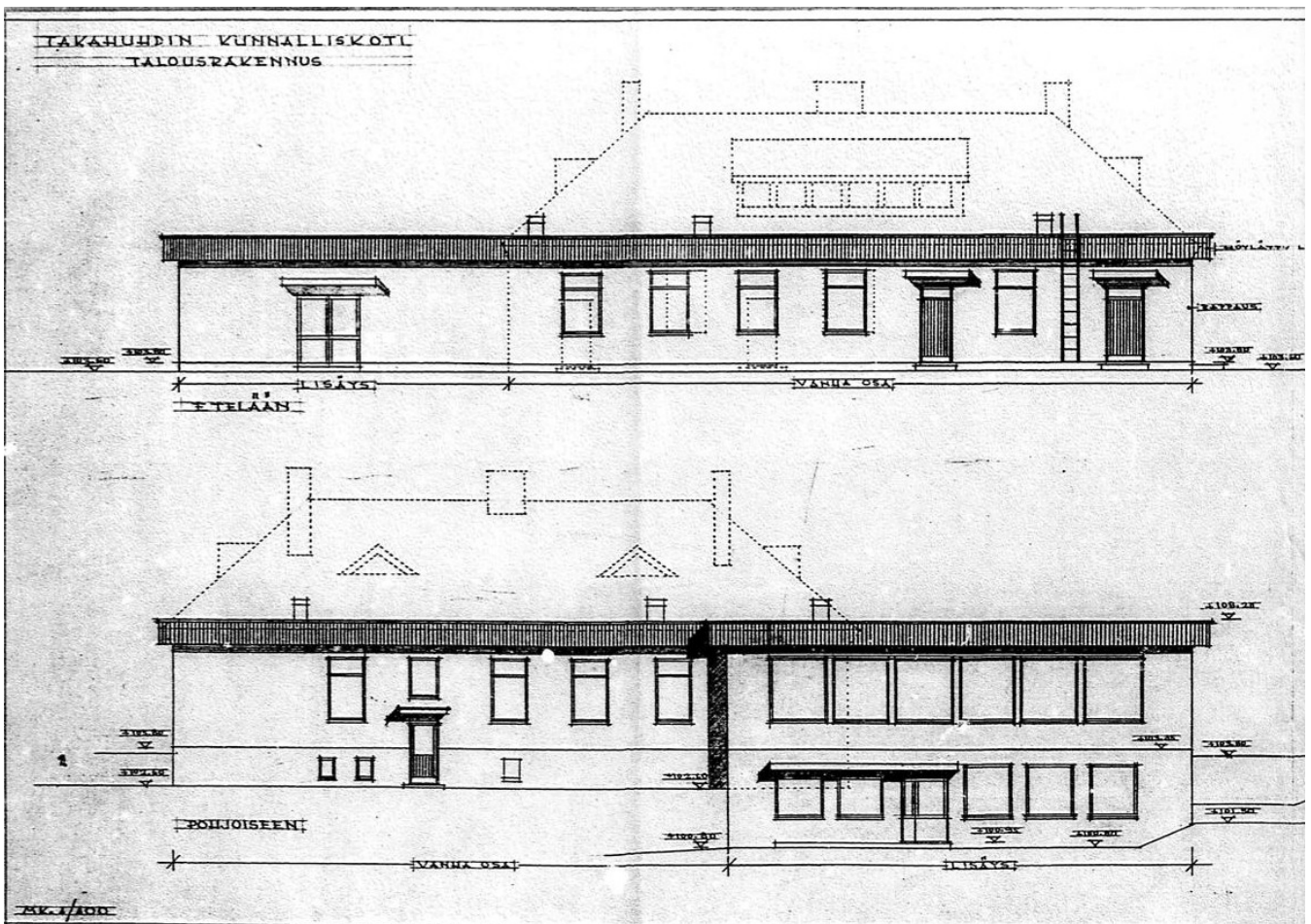
Pihapiirin asemapiirros vuodelta 1953. Toisiaan päin suunnatut rakennukset muodostavat selväpiirteisen ja yhtenäisen pihapiirin, jonka järjestys on edelleen pääpiirteissään sama lukuun ottamatta pohjoislaidalta purettua navettaa.

Kuva: Tampereen kaupungin rakennusvalvonnan arkisto.

Tontilla sijainnut Hinttalan päärakennus vuosisadan alusta. Rakennus toimi myöhemmin kunnalliskodin talousrakennuksena sekä mielisairaalana. Kuvannut E. M. Staf 1963.

Kuva: Tampereen museot / Kuva-arkisto

Piirustus uuteen talousrakennukseen 1972. Vanha Hinttalan talon päärakennus jäi uudisrakennuksen alle, ja sen kivijalkaa käytettiin osittain uuden talon perustuksena. Kuva: Tampereen kaupungin rakennusvalvonnan arkisto.

Näkymä koivukujalta kohti vanhainkodin päärakennusta. Talorungosta puuttuu eteläpäädyn laajennus. Kuvassa näkyy myös kuistin alkuperäinen muoto. Kuva 1920-luvulta.

Kuva: Tampereen museot / Kuva-arkisto.

Takahuhdin vanhainkodin henkilökuntaa ruokasalin ikkunoiden edessä 1930-luvulla.

Kuva: Tampereen museot / Kuva-arkisto.

Vanhainkodin päärakennuksen ruokasali. Tilassa on vielä puulattia.
Kuvausaika ei tiedossa.

Kuva: Tampereen museot / Kuva-arkisto.

Vanhuksia päärakennuksen
päiväsalissa. Kuvaaja E. M. Staf 1963.
Kuva: Tampereen museot / Kuva-arkisto.

Peruskartan nimi
Itäkoordinaatti
Pohjoiskoordinaatti
Osoite
Kohdetyyppi
Historiallinen tilatyyppi
Nykyinen tilatyyppi
Rakennusten lukumäärä

Virastokartta 1:10000 Tampere kantakaupunki
 0492 982
 6821 295
 Kirjavaisenkatu 15
 muu
 muu tila
 muu tila
 7

Kuvaus

Kaava-alue käsittää tontin, jolla sijaitsevat Takahuhdin palvelukeskus ja Takahuhdin taidekeskus. Paikka on alkuperäisesti maatilán pihapiiri, jossa viimeiset sata vuotta on toiminut kunnallinen vanhusten hoitolaitos. Nykymuodossaan palvelukeskukseen ei enää kuulu ympärivuorokautista laitosasumista.

Palvelukeskuksen naapurina vanhainkodin vanhassa päärakennuksessa toimii Takahuhdin taidekeskus, jota isännöi Tampereen taideyhdistys r.y. Taaempi puurakennus on asuinkäytössä ja itäreunan lämpökeskus tyhjillään.

Kaava-alue rajoittuu pohjoisessa Kourutalankatuun sekä vinottain sijoitettuun kerrostalorivistöön. Idässä on metsää, ja etelässä laskeutuva peltomaisema. Länestä tontti rajautuu Kirjavaisenkadun kuusiaitaan ja rivitaloalueeseen.

Kaava-alueen maisema eroaa ympäröivästä, melko tiiviisti rakennetusta maastosta avarana ja levollisena tasanteena, josta päänäky on kaakon-etelän suuntaan. Myös tontin sisälle muodostuu avoimia näkymiä.

Historia

Tontti on vanhoja Hinttalan tilan maita, jotka siirtyivät kunnan omistuksenn 1900-luvun alussa. Hinttalan talon tilakeskus ei kuitenkaan alun perin sijainnut tällä kohdin. Isojakokartoissa 1794 tilan maita on merkitty sekä tälle paikalle että etelämmäksi, heti Ristinarkun risteyksen pohjoispuolelle. Kun isojako vihdoín vahvistettiin 1904, näkyvät maanmittauskartassa Hinttalan tilan rakennukset vielä mainitussa eteläisemmässä sijainnissa. Ilmeistä on, että Hinttalan talo on tämän jälkeen siirtynyt pohjoisemmalle paikalleen, nk. Huunalan mäelle, mihin rakennettiin uusi päärakennus 1900-luvun ensimmäisellä kymmenellä.

Messukylän kunnan ostettua Hinttalan tilan maat rakennuksineen alkoi alueiden pilkkominen asuintonteiksi. Hinttalan tilakeskus otettiin kokonaisuudessaan kunnalliseen käyttöön, jolloin tontille rakennettiin uudisrakennus ja vanhat maatilán rakennukset siirtyivät kunnalliskodin käyttöön. Laitos tunnettiin perustamisensa aikaan vaivaistalona tai

köyhäintalona, sittemmin pitkään kunnalliskotina, myöhemmin vanhainkotina ja lopulta Takahuhdin palvelukeskuksena.

Kunnalliskoti jatkoi maataloustuotantoa omaan tarpeeseen. Tilalla viljeltiin viljaa ja metsää sekä pidettiin hevosia ja karjaa. Tontille on nykyisten rakennusten lisäksi kuulunut myös itä - länsisuuntainen navettakeskus tontin pohjoisosassa. Maatalous hiipui 1970-luvulla, jolloin rakennuskantaa uusittiin. Uusimmat kaava-alueen rakennukset ovat 1970-luvun alussa rakennetut lämpökeskus ja Takahuhdin palvelukeskuksen talo.

Ympäristö ja pihapiiri

Kaava-alueen sijainti noudattaa perinteisen maatilan sijoittelua maisemaan. Pihapiiri on penkereen päällä ennen metsän reunaa. Tontti rakennuksineen on tärkeä kiintopiste maisemassa etenkin kaakon ja etelän suunnasta katsottaessa.

Tontti rajautuu maisemasta selkeästi ja rakennusten tyyliin sopivasti. Lännessä Kirjavaisenkadulla, entisen vanhainkodin päärakennuksen edustalla kulkee sankka kuusialta, josta erkanee näyttävä koivukuja pääovelle. Etelän suuntaan piha rajautuu luontevasti isojen koivujen ja pengermäisen maanmuodon avulla. Idässä rajana on nurmialue ja pensasaitaa. Pohjoisessa selkeän rajan muodostaa pysäköintialue palvelukeskuksen edustalla. Kaikista suunnista, erityisesti luoteesta, lännestä ja etelästä lähestyttäessä näkymä on riittävän avoin, jolloin rakennuksille ja niiden suhteille jää tilaa maisemassa. Tontin kokonaisuus ja rakennusten sekä pihatilan vuoropuhelu on tällöin mahdollista hahmottaa.

Kaava-alueella on säilynyt vanha maaseutumainen pihapiiri varsin hyvin. Perushahmona on perinteinen keskeispiha. Tontti on hiukan kumpuileva, väljän puistomainen keidas, johon rakennukset sijoittuvat luontevasti muodostaen viihtyisiä ja suojaisia pihapiirejä.

Keskeinen oleskelupiha on rakennusten 2, 3 ja 4 välissä, missä toteutuu perinteinen päärakennuksen, sivurakennuksen ja talousrakennuksen hierarkkinen vuorovaikutus. Oleskelua varten pihalla on penkkejä ja keinu sekä tunnuksena lipputanko. Rakennusten 2 ja 5 välissä, puretun navettarakennuksen nurkalla, sijaitsee pienehkö puiden rajaama terassi, joka on sorapohjainen ja reunustettu makaavin kivipaasin. Lehtimajamaiselle pihaterassille on käynti pohjoisesta.

Pohjoinen piha-alue rakennuksen 5 ympärillä sekä länsiosa rakennuksen 1 edustallea ovat luonteeltaan avarampia maisemapihoja, jotka nostavat pihapiiriin

esiin maisemasta ja muodostavat vehreän suojavyöhykkeen.

Tontin puusto noudattaa maaseuturakentamisen perinnettä: isot koivut ja kuuset merkitsevät keskeisiä kulkureittejä rakennukselta toiselle sekä rajaavat pihaa. Isot puut sopivat kookkaan päärakennuksen seuraan sekä kuusiaidan ja koivukujan vastapainoksi.

Kulttuurihistorialliset arvot

Rakennushistoriallinen arvo Historiallinen arvo Ympäristöarvo Arvojen perustelu

rakennusperinteinen
sosiaalishistoria
maisemallisesti keskeinen sijainti
Inventoidun alueen rakennettu ympäristö on alueensa keskeinen maamerkki ja historiallisesti kertova kokonaisuus. Erityisesti vanhimmat osat ympäristöä välittävät aidon kuvan Takahuhdin historialle tyypillisestä maanrakentamisesta sekä alueen kunnallisten palvelujen historiasta. Rakennettu ympäristö pihapiireineen on tyyliltään ja sommittelultaan yhtenäinen tilakokonaisuus, joka liittyy sopusuhtaisesti ympäröivään maisemaan.

Arvoluokka

Suojelu

Kaava-alueella on voimassa oleva suojelumerkintä (sr) koskien rakennuksia 1, 3, 4 ja 5. Rajauksen mukaisesti suojelun tavoitteena on säilyttää tontti ehjänä pihapiirinä ja rakennusten kokonaisuutena, jossa näkymien avaruus ja yhtenäinen rakennuskanta säilyvät.

Kaava-alueen suojelutarpeeseen vaikuttaa ratkaisevasti myös sen välittömässä läheisyydessä sijaitseva muinaisjäännösalue. Kyseessä on Pappisen kylän kivikautinen asuinpaikka, joka on muinaismuistolain nojalla rauhoitettu (2. luokka). Muinaisjäännös on tarkemmin rajaamaton, joten siitä on tehtävä koekaivauksia, mikäli alueen välittömään läheisyyteen suunnitellaan asuintoimintoja tai vastaavaa. Muinaismuistolain mukaan (MLL §1, §4) tällaiselle tarkemmin rajaamattomalle muinaisjäännösalueelle ei saa sijoittaa sellaista maankäyttöä, joka edellyttäisi peittämistä. Muinaisjäännöstä on selvitetty Tampereen arkeologisessa inventoinnissa (Nurminen & Rajala 1994, Tampereen museot).

Toimenpidesuosituks

Entisen vanhainkodin rakennusten muodostama maaseutumainen pihapiiri tulisi säilyttää historiallisesti kertovana ja yhtenäisenä rakennusten kokonaisuutena. Tämä tarkoittaa rakennusten 1, 3, 4, ja 5 säilyttämistä siten, että ne ovat piha-alueen sitomina yhteydessä toisiinsa. Piha-alueet rakennusten 1, 3 ja 4 keskellä sekä rakennusten 1 ja 5 ympärillä tulisi pitää avoimina ja puistomaisina, jotta tilavaikutelma ja pihapiirin

asema maisemassa säilyisivät.

Pihapiiri suositellaan pidettäväksi puistomaisena, ei kuitenkaan liian tarkasti muotoiltuna. Läntinen kuusialta, koivukuja lännestä sekä kuusikujanne kaakkoon kohti rakennusta 3 on syytä säilyttää pihan keskeisinä jäsentäjinä. Aluetta rakennusten 1 ja 3 välissä tulisi hoitaa siten, että säilytetään oleskelupihan luonne ja viihtyisyys. Isojen puiden lisäksi pihapiirissä tulisi suosia lehteviä pensaita sekä perinteisiä perennoja. Pihatiet on syytä pitää sorapohjaisina.

Näkymät kaakosta ja etelästä tonttia kohden tulisi säilyttää avoimina, jotta tontin rakennuskokonaisuuden asema paikallisen maiseman kiintopisteenä säilyy. Talokeskuksen historiallinen kertovuus ja arvo perustuu rakennuskannan, pihapiirin ja maisemasijainnin vuorovaikutukseen.

Alueen tulevaa maankäyttöä suunniteltaessa on huomioitava vanhan tilakokonaisuuden historiallinen asema asuinalueensa toiminnallisena keskuksena ja yhtenä viimeisistä viesteistä Takahuhdin maatilamennisyydestä. Monipuolisten ja yhteisöllisten toimintojen avulla tontista on mahdollista kehittää elinvoimainen paikallinen keskus asuinalue rakenteen sisälle.

Inventointipäivämäärä

4.7.2007

**Rakennus 1
hoitolaitos**

Kiinteistötunnus

837-009-4978-7

Osoite

Kirjavaisenkatu 15

Nykyinen käyttö

kulttuuri

Alkuperäinen käyttö

hoitoala

Rakentamisajan tarkkuus

vuosi

Rakentamisajan luku

1913

Rakentamisajan selite

Korjausvuodet

1929, 1970-luku, 1993

Suunnittelija

Rungon muoto

suorakaide

Kerrosluku

puolitoista

Pohjakaava

rivihuone

Perustus

lohkokivi

Runko

hirsi

Vuoraus

pystylauta-peiterimoitettu

Katemateriaali

pelti -saumattu

Katon muoto

auma

Kuisti

avokuisti

Kuistin kattomuoto

satulakatto

Kunto

hyvä

Kuvaus ja historia

RAKENNUKSEN HISTORIAA

KUVALIITE Rakennus 1 Vanhainkodin päärakennus

Talon muotokieli

Päärakennus koillisesta. Pitkä ja näyttävä rakennusmuoto pääsee oikeuksiinsa yhtenevän verhouksen ja säännöllisen aukotuksen ansiosta. Keskellä näkyvät ruokasalin isommat ikkunat.

Päärakennus lounaasta. Ulkoneva mansardikattoinen poikkipääty leimaa voimakkaasti talon pääjulkisivua. Yhtenäinen ikkunamalli tasapainottaa vaikutelmaa.

Päärakennuksen pohjoispääty. Eri kattomuodot vaihtelevat rakennuksessa, mutta yhtenäinen, huolella tehty saumapeltikate pitää kattolinjan

Poikkipääty sisäänkäynteineen pohjoisesta. Kulmauksesta oli käynti vanhainkodin terveysasemalle.

Poikkipääty ja kuisti lännestä. Kuistin alkuperäinen asu on osittain hävinnyt.

Eteläpäädyn kuisti. Pitkän talon läpikäytävä muoto edellyttää monia sisäänkäyntejä.

Julkisivun yksityiskohtia

Toinen pienistä poikkipäädyistä itäsivulla. Ikkunoiden karmeissa ja levenevässä räystääslaudassa on jugendin huvilatyylin piirteitä.

Kattolyhty länsilappeella. Aaltomainen muoto viittaa kevyesti jugendtyyliin.

Sisäänkäyntikatos itäsivulla. Kevyesti rimoin tuettu katos syntyy peltikaton jatketusta lappeesta.

Isot keski-ikkunat itäsivulla. Tavanomaista ikkunamallia on muunneltu näyttävämmäksi lisäruuduin ja jatketuin koristekarmein.

Itäjulkisivu kaakosta. Eri ikkunamallit, ovet, katokset ja poikki pääty rytmittävät julkisivua monipuolisesti mutta sopusuhteisesti.

Rakennuksen eteläpäädyssä perustus vaihtuu lohkokivestä betonisokkeliksi

Käynti kellariin länsikuistin alta. Päärakennuksen vankka kivijalka on pääosin lohkokivestä.

Sisätilat: Käytävät ja huoneet

Sisäkäytävä etelästä päin.
Vanhainkodin asuinhuoneet
käytävän varrella ovat nykyisin
taiteilijoiden työtiloina.

1930-luvun ikkunalliset
sisäovet eteläpäädyn
tuulikaapissa.

Entinen asuinhuone, nykyinen
työhuone odottaa uutta
vuokralaista.

Kaksi pitkänomaista asuinhuonetta
on yhdistetty, jolloin tilaan mahtuu
makuualkovi.

Työhuone eteläpäädyn kellarikerroksessa. Huoneiden ikkunat ovat säilyneet hyväkuntoisina ulkoa ja sisältä.

Kaariaukko pohjoispäädyn käytävässä. Muuten käytävätila on yksinkertainen, väliovien ja huoneiden sisäänkäyntien jaotteleva.

Portaikko kellarikerrokseen eteläpäädyssä. Portaissa on vielä puupinta, muuten lattiat on uudelleenpäällystetty muovimatolla tai laatoin.

Sisätilat: Salit

Ruokasaliin antavat isot ikkunat.

Ruokasalin sisäseinä tarjoiluaukkoineen.

Päiväsali eteläpäädyssä. Tila avautuu käytävästä antaen valoa ja avaruutta sisänäkymään.

Neliömäinen aulasali keskikäytävän pohjoispäädyssä.

Sisätilat: Asunnot

Entisessä terveydenhoitajan huoneessa
erkkerin pohjoiskulmassa on nykyisin keittiö.

Entinen odotushuone. Huonejako on
ennallaan, mutta keskusmuurin liittyneet
uunit on poistettu.

Asuntoon on toinen käynti
takaeteisen eli odotushuoneen
sisäänkäynnin kautta.

Sisätilat: Sauna

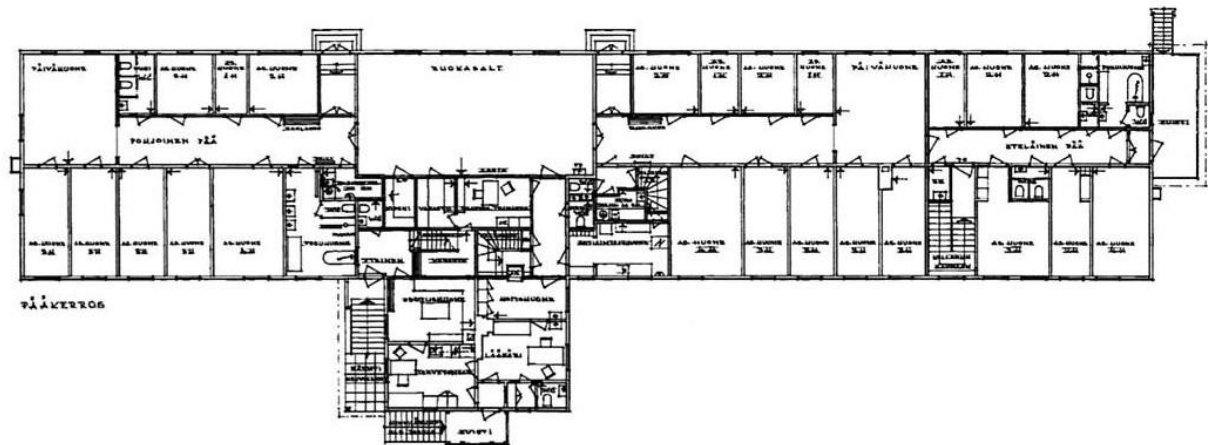
Länsipuolen pukuhuone.
Kellarin kaksi saunatilaa ovat
peilikuvia.

Näkymä pukuhuoneesta saunan
eteiseen.

Puuportaikko kellarikerroksesta.

Pohjapiirros rakennuksesta 1. Talo jäsentyy läpikuljettavan käytävän varaan, jonka varrella ovat asuinhuoneet ja yleiset tilat.

Kuva: Tampereen kaupunki / kiinteistönpitoyksikön arkisto.

Takahuhdin vanhainkodin entisenä päärakennuksena toiminut pitkänomainen puutalo sijaitsee tontin länsiosassa. Messukylän kunta päätti rakennuttaa talon uuden kunnalliskodin käyttöön 1910. Talon perustukset nousivat 1912, ja runkomateriaalina käytettiin Hinttalan metsän hirsiiä. Rakennus oli valmiina 1913. Rakennusmestarina toimi tyrvääläinen Kalle Kulmala. Rakennusta laajennettiin vielä 1929 pidentämällä eteläsiipeä.

Rakennus toimi Takahuhdin vanhainkodin käytössä 2000-luvun alkuun. Uuden talousrakennuksen valmistuttua 1972 talo oli edelleen asuntolana ja virkistystiloina. Vuodesta 2006 rakennuksessa on toiminut Takahuhdin taidekeskus, jossa Tampereen taideyhdistys r.y. vuokraa talosta työhuoneita. Tällä hetkellä taiteilijoita työskentelee rakennuksessa n. kaksikymmentä. Lisäksi taideyhdistys järjestää tiloissa kursseja, tapahtumia ja näyttelyitä.

Tyyllillisesti rakennus sijoittuu vuosisadan alun murrosvaiheeseen, jossa kansallisromanttisen jugendin vaikutus on heikkenemässä tehden tilaa klassistiselle muotokielelle. Maatilarakentamisessa kansallisromantiikka ei ollut saanutkaan isoa jalansijaa, joten liukuma klassismiin tapahtui sujuvasti.

Rakennuksen tyylipiirteissä klassismi on vallitseva virtaus ennen kaikkea massoitelussa ja julkisivun kokonaisuudessa. Jugendin vaikutusta näkyy kuitenkin joissakin julkisivukohdissa antaen rakennukselle persoonallisen ilmeen. Esiintyvät jugendaihteet ovat kevyitä, jopa huvilatyylisiä lainauksia kansallisromantiikan kaartuvista ja levennetyistä muodoista.

Takahuhdin vanhainkodin päärakennus on ulkoisesti rakennettu pitkälti maatalan päärakennuksen tapaan, joten aikakauden sairaala- tai muu kunnallinen arkkitehtuuri ei juurikaan ole vaikuttanut talon ilmeeseen.

TALON HAHMO JA JULKISIVU

Talon massoittelu perustuu pitkänomaiseen suorakaiteeseen, josta kohoaa näyttävä poikkipääty. Alkuperäisesti poikkipääty on sijainnut symmetrisesti julkisivun keskellä, mutta eteläpäädyn laajennuksen myötä voimakas keskiharmonia on lieventynyt. Kuitenkin lännestä talolle johtava koivukuja merkitsee edelleen selkeästi tämän poikkipäädyn julkisivun pääpisteeksi.

Perustuksena on vankka lohkokivijalka, joka on pysynyt hyvin paikoillaan. Pohjoispäädystä on käynti melko korkeaan maakellariin, jossa on puupalkein ja

betonipilarein tuettuja osastoja. Talon keskikohdassa on lattiallinen kellari, johon on käynti keskikuistin alta. Eteläpäädyn laajennusosassa perustus vaihtuu betoniseksi. Eteläpäädyn kivijalassa on myös ikkunoita ja käynti kellarikerrokseen.

Kattolinjassa yhdistyvät suorakaiteen melko jyrkkä aumakatto sekä poikkipäädyn länsipuolen aumattu mansardi ja itäpuolen yksinkertainen satulakatto. Sekä mansardimalli että aumakatto olivat jugend-kauden tyypillisiä muotoja, mutta käytössä edelleen myös klassisella 1920-luvulla. Kokonaisuutena katto on verraten massiivinen vaikuttaen voimakkaasti rakennuksen hahmoon.

Itäpuolella kattolinjaan liittyvät vielä pienet ikkunalliset poikkipäädyt kummallakin puolen isoa keskipoikkipäätä. Niiden malli toistaa länsipuolen mansarditaitteesta tuttua muotoa, jossa räystäslaudat levenevät alaspäin. Koristeaihe on tunnusomainen jugendille pehmentäen ankaran suorakulmaisten rakenneosien linjoja. Länsipuolen katonlappeesta nousee kaksi niinikään pehmeästi muotoiltua kattolyhtyä aaltomaisine katoksineen.

Katemateriaalina on saumattu, vihreä peltikate, mikä sointuu hyvin rakennuksen vaaleaan, huvilamaiseen värytykseen. Tyyllillisesti julkisivuväritys viittaa jugendajan huviloiden värimaailmaan, mutta kuuluu myös 1920-luvun klassiseen tyyliin. Vihreä peltikate oli suosittu; sillä saatettiin jäljitellä arvokkaan kuparipellin patinoituvaa väriä.

Talon ulkovuorauksena on vaaleankeltainen, jaottelematon pystylauditus, mikä sekin kuuluu niin kevyemmän jugendin kuin sitä seuraavan klassismin tyylipiirteisiin. Listoitukset ovat valkoiset. Eleettömän julkisivun pääosassa ovat valkokehyksiset ikkunat, joiden malli on yksinkertainen, keveähkö kuusiruutuinen ristikkoikkuna. Ensinäkymältä ikkunoiden rytmi on tasainen, mutta tarkasti katsoen niiden välit tihenevät keskeltä eteläpäätä kohden.

Pääasiallinen ikkunamalli on jugend-vaikutteinen, kuusiruutuinen pystyikkuna. Aikaisemmin ylivoimaisesti suosituinta T-karmia ei enää näy, vaan taloon valittu ristikkomalli on tuttu 1910-luvun tyyppi-ikkunoista. Karmit ovat yksinkertaiset ja puitteet leveähköt. Ikkunoiden yläosaa koristaa parillisten kolmiotukien kannatteleva katoslauta. Mallin vinot muodot suorakulmaisten sijaan vahvistavat hienovaraisesti jugendin koristekieltä. Itäsivulla keskisen poikkipäädyn kohdalla perusikkunamallia on muunneltu näyttävämmäksi. Päiväsalin kohdalla olevat neljä ikkunaa ovat korkeampia, yläosaltaan

kuusitoistaruutuisia ja alaosaltaan kaksiruutuisia. Sivukarmeja on jatkettu alas asti ja niiden välissä on kaariaukon muodostava koristelistä. Tätä juhlevaa mallia on käytetty näyttämään talon keskeisimmän yhteisen tilan sijainti.

Rakennuksen alkuperäiset ikkunat ovat kauttaaltaan erinomaisesti säilyneet niin malliltaan kuin asettelultaan.

Rakennuksessa on kaksi kuistia. Pääkuisti on länsisivulla poikkipäädyn kohdalla, jossa talon runko levenee erkkerinä parin huoneen verran. Alkuperäinen kuisti on ollut kevyt, kuutiomainen avokuisti mansardikatolla. Nykymalli on edelleen avoin, mutta kattomuoto on vaihtunut satulaksi. Ulko-ovi sijaitsee ilmeisesti alkuperäisellä paikallaan, mutta kulku on muutettu edestä sivulle myöhemmin rakennetun betonirapun kautta. Kokonaisuutena kuisti on nykyilmeeltään epäsymmetrinen ja sekava. Arkinen vaikutelma ei parhaalla mahdollisella tavalla sovi yhteen jyhkeän mansardikaton ja juhlevan koivukujan kanssa.

Pääkuistin vieressä vasemmalla lähes tasakattoinen sisäänkäyntikatos, joka johtaa portaisiin ja ovelle rakennuksen kainalossa. Sisäänkäynti on vienyt vanhainkodin terveysaseman odotushuoneeseen. Talon lääkäri sen sijaan on käyttänyt pääkuistia kulkiessaan vastaanotolle. Katos ei ole alkuperäinen, sillä se peittää osan terveysaseman ikkunankehysistä.

Talon eteläpäädyssä on vielä kevyt tasakattoinen avokuisti, joka ei siroutensa ja kokonsa takia suuremmin vaikuta julkisivun estetiikkaan. Kuisti on todennäköisesti laajennusvuodelta 1929 tai seuraavalta vuosikymmeneltä. Katto on lisätty myöhemmin.

Pohjoispäädyssä on vain puinen ulkoporras ilman katosta. Itäisivulla sen sijaan on kaksi kivrappuista sisäänkäyntiä, joita kattavat voimakkaasti laskeutuvat, puurimoin tuetut lippakatokset. Mallissa on viitteitä jugendkauden huvilatyylistä. Sisäänkäyntien paripeiliovet ovat alkuperäiset tai 1920-luvun lopulta.

Toimenpidesuositukset

Rakennus on julkisivultaan ja tyyliltään yhtenäinen, rakennushistoriallisesti kertova kokonaisuus, joka on syytä säilyttää. Keskeiset elementit ovat kivijalka, kattomuoto, ulkovuoraus ja ikkunamallit. Lisäksi katokset, poikkipäädyt ja kattolyhdyt ovat tärkeitä yksityiskohtia. Pääkuisti talon länsisivulla on mahdollista paluttaa lähemmäs alkuperäistä ilmettään.

Myös tontin toimintojen uudistuessa tulisi rakennuksen

säilyttää päärakennuksen roolinsa ja asemansa pihapiirin keskipisteenä.

Kulttuurihistorialliset arvot

Rakennushistoriallinen arvo
Historiallinen arvo
Ympäristöarvo
Arvojen perustelu

rakennusperinteinen
 sosiaalishistoria
 maisemallisesti keskeinen sijainti
 Rakennus on esteettisesti yhtenäinen maaseudun rakennusperinteen ja suurimittakaavaisen puurakentamisen maamerkki. Rakennuksen historiallinen kertovuus syntyy maatilarakentamisen ja kunnallisen hoitolaitoskulttuurin yhdistyessä mielenkiintoisesti. Rakennuksella on keskeinen päärakennuksen asema pihapiirissä, ja se toimii maiseman tärkeänä kiintopisteenä useasta suunnasta.

Arvoluokka

Sisätilat

Sisätilan nimi
Kuvaus ja historia

Käytävät ja huoneet
 Rakennuksen sisätilat rakentuvat pitkästä suuntaisen käytävän varrelle, jota jaottelevat ovet ja oviaukot sekä kolme salia. Käytävänäkymiä rytmittävät sisäänkäynnit huoneisiin. Käytävän molemmin puolin sijaitsevat vanhainkodin entiset asuinhuoneet, jotka nyt toimivat taiteilijoiden työhuoneina. Huoneet ovat alkuperäisesti melko pieniä, ja joitakin huoneita on nykykäytössä yhdistetty. Oviaukotus on kuitenkin alkuperäinen.

Sisätilan nimi
Kuvaus ja historia

Salit
 Talon keskeisin yhteistila on entinen ruokasali itäisivulla. Tilaan antavat tavallista korkeammat ikkunat, joten sali on luonteeltaan valoisa ja avara. Huone on yhtenäistä tilaa ja kooltaan n. 75 neliötä. Salin sisäisivulla on tarjoiluaukko, jonka takana sijaitsevat entiset keittiötilat. Taideyhdistys remontoi näitä ruokasalin takatiloja taiteilijaresidenssiksi. Ruokasalia on myös käytetty näyttely- ja opetustilana, mihin se soveltuukin hyvin korkeutensa ja valoisuutensa vuoksi.

Aivan käytävän pohjoispäässä sijaitsee pienehkö aulasali, josta johtaa kaarioviaukko eteenpäin käytävään. Eteläpäädyssä käytävä laajenee kolmen ikkunan levyiseksi aulaksi, joka liittyy saumattomasti käytävätilaan. Huone on toiminut vanhainkodin päiväsalina ja on nykyisin oleskelutilana.

Sisätilan nimi
Kuvaus ja historia

Asunnot
 Talon kaksi asuntoa sijaitsevat päällekkäin poikkipäädyn kohdalla.

Ensimmäisen kerroksen asunto (3 huonetta) on

vanhainkodin terveysaseman paikalla. Huoneissa ovat alun perin sijainneet lääkärin ja terveydenhoitajan vastaanottotilat, hoituhuone ja odotushuone. Huonejako on ennallaan, mutta terveydenhoitajan huoneeseen on tehty keittiö. Huoneisto rakentuu keskusmuurin ympärille, josta kuitenkin uunit on poistettu. Asuntoon on kaksi käyntiä: pääkuistilta ja kuistin kulmauksesta. Asunnon ikkunat ja peiliväliovet ovat säilyneet alkuperäisinä. Lattia on päällystetty todennäköisesti 1970-luvulla ruskeakuvioisella muovimatolla.

Ullakkokerroksen asunto on suurempi ulottuen läpi talon. Huoneisto sijaitsee vanhainkodin henkilökuntatilojen paikalla, muutos asunnoksi tehtiin 1979. Keskiaulasta molemmille puolille avautuu yhteensä viisi huonetta. Portaikossa ja aulassa on vielä puulattia, huoneissa lattiat on pinnoitettu uudelleen muovimatolla samaan tyyliin kuin alakerran asunnossa. Ikkunat ovat karmeiltaan alkuperäiset, jonkin verran myös vanhoja lasia on säilynyt.

Sisätilan nimi Kuvaus ja historia

Pinnat ja yksityiskohdat
Sisätilojen pinnat on remontoitu todennäköisesti 1970-luvulla. Seinät ja katot on kauttaaltaan katettu valkoisin levyin. Lattiapintana on pääsääntöisesti vaaleasävyinen muovimatto.

Talon ikkunoiden alkuperäinen ilme on myös sisäpuolella säilynyt erinomaisesti vanhoja heloja myöten. Sisäovet ovat hyväkuntoisia ja edustavat eri aikakausia: klassisia peiliovia, funktionalistisia ikkunaovia sekä moderneja laakaovia. Metalliset, sulavalinjaiset painikkeet ovat tallella useimmassa ovessa.

Sisätilan nimi Kuvaus ja historia

Sauna
Rakennuksen eteläpäädyn kellarissa sijaitsevat saunatilat, jotka ilmeisesti on rakennettu laajennuksen yhteydessä 1929. Vanhainkodin tontille kuului myös erillinen sauna- ja pesutuparakennus päärakennuksesta lounaaseen, mutta tätä alakerran saunaa käyttivät vaikeammin liikkuvat asukkaat. Saunaosastolla oli lisäksi mm. mankelihuone.

Tiloihin kuuluu eteinen ja sen molemmilla puolilla ikkunalliset pukuhuoneet sekä kaksi pesuhuonetta ja kaksi saunaa. Tilat ovat hyväkuntoiset. Alkuperäiset, maalatut paneloidut sekä peilimalliset väliovet ovat säilyneet. Saunaosasto on talon kahden asunnon käytössä.

Rakennus 2 hoitolaitos

Kiinteistötunnus

837-009-4978-7

Osoite
Nykyinen käyttö
Alkuperäinen käyttö
Rakentamisajan tarkkuus
Rakentamisajan luku
Rakentamisajan selite
Korjausvuodet
Suunnittelija
Rungon muoto
Kerrosluku
Pohjakaava
Perustus
Runko
Vuoraus
Katemateriaali
Katon muoto
Kuisti
Kuistin kattomuoto
Kunto

Kirjavaisenkatu 15
 hoitoala
 maatalous
 vuosi
 1972

1980, 1986

L-muoto (vinkkeli)
 2
 vapaa
 betoni - valettu
 betoni
 sileä rappaus
 huopa -liuske
 tasa

Kuvaus ja historia

RAKENNUKSEN HISTORIAA

Nykyinen Takahuhdin palvelukeskuksen talo on rakennettu vanhan kunnalliskodin sairaalarakennuksen päälle 1972. Aiemmin paikalla ollut aumakattoinen kivitalo palveli 1913 rakennetun kunnalliskodin talousrakennuksena ja ajoittain myös mielisairaalaana, jolloin rakennukseen kuuluivat potilaiden aidatut ulkoilupihat pohjoispuolella. Entistä taloa muutettiin ullakon osalta 1953, ja se purettiin käytännössä kokonaan, kun uuden talousrakennuksen rakentaminen tuli ajankohtaiseksi. Vanhasta rakennuksesta on jäljellä lohkokivinen kivijalka, josta tuli uuden rakennuksen itäosan perustus.

Rakennus toimi Takahuhdin vanhainkodin talousrakennuksena silloin, kun päärakennus (rakennus 1) vielä oli vanhainkotikäytössä. Rakennukselle laadittiin laajennus- ja korjaussuunnitelma 2003, jota ei kuitenkaan toteutettu. Nykyisin talo on Tampereen kaupungin ylläpitämä palvelukeskus, joka toimii kohtauspaikkana ja lounasruokalana ympäristön iäkkäälle väestölle.

TALON HAHMO JA JULKISIVU

Talo sijaitsee tontin pohjoisessa rinteessä ja matalalinjaisena istuu hyvin maisemaan. Muoto koostuu suorakaidesiivestä ja kuutio-osasta. Katto on eleetön tasakatto, jonka räystäslinjaa on vahvistettu vaakalaudoitetulla kotelolla. Ulkovuorauksena on vaalea, sileä rappaus. Ikkunat ovat yksiruutuiset ja tummakarmiset. Ruokasalin kulmaa kiertävien ikkunoiden yläpuoli on verhottu tummaksi petsatulla vaakalaudoituksella. Julkisivun yleisvaikutelma on riisuttu, mutta ei kuitenkaan varastomainen.

KUVALIITE Rakennus 2 Palvelukeskus

Ulkoasu

Rakennuksen hahmo muodostuu kahdesta kuutiosta.

Pohjoinen sisäänkäynti on varustettu lippakatoksella.

Rakennuksen itäpäädyn kivijalka on paikalla sijainneesta kivitälöstä.

Rakennus lännestä. Ruokasalin kulma on ikkunaa molempiin suuntiin.

Yläsisäänkäynti
eteläsivulla.

Eteläinen julkisivu on koruton:
rappauspintaa ja kapeakarmiset
ikkunat.

Sisätilat

Etelän sisäänkäynniltä on näkymä läpi talon.

Ruokasali on talon valoisin ja näyttävin tila.

Sisäportaikko toisesta kerroksesta alas.

Sisäänkäyntiä kattaa eleeetön, betoninen lippakatos. Ulko- ja väliovet ovat 1970-luvun suuri-ikkunaisia metallikehysovia.

Kulttuurihistorialliset arvot

Rakennushistoriallinen arvo Historiallinen arvo Ympäristöarvo Arvojen perustelu

sosiaalihistoria
maisemakokonaisuus
Rakennus ei kuulu Hinttalan tilasta lähtöisin olevaan tilakokonaisuuteen, ja muodostaa siten tyylillisesti oman saarekkeensa. Rakennushistoriallisesti talo edustaa pätevästi aikansa standardisuunnittelua. Rakennuksen historiallinen kertovuus ei ole erityisen paikallista, vaan toiminnallisesti ja esteettisesti samanlainen rakennus voisi sijaita missä tahansa. Rakennuksen maisemallinen asema täydentää pihapiiriä.

Arvoluokka

Sisätilat

Sisätilan nimi Kuvaus ja historia

Ruokala
Rakennuksen asiakastilat sijaitsevat läntisessä, kuutionmallisessa osassa. Pääkerros on talon toinen kerros, jonka kulmauksessa sijaitsee ruokala. Ruokasali on kahdelta sivulta kauttaaltaan ikkunaa, joten vaikutelma on avoin ja valoisa. Salissa on pitkittäiset kattopalkit ja reikälevyllä päällystetty sisäkatto. Pyöreät kennomalliset loisteputkivalaisimet lienevät alkuperäiset. Levyseinät on maalattu tumman vihreiksi, mikä heikentää valoisaa kokonaisilmettä.

Rakennus 3 asuinrakennus - muu

Kiinteistötunnus Osoite Nykyinen käyttö Alkuperäinen käyttö Rakentamisajan tarkkuus Rakentamisajan luku Rakentamisajan selite Korjausvuodet Suunnittelija Rungon muoto Kerrosuku Pohjakaava Perustus Runko Vuoraus Katemateriaali Katon muoto

837-009-4978-7
Kirjavaisenkatu 15
asuintoiminnot
hoitoala
vuosikymmen
1910

suorakaide
1
muu
lokkokivi
hirsu
pystylauta-peiterimoitettu
pelti -saumattu
satula

KUVALIITE Rakennus 3 Asuinrakennus

Ulkoasu

Asuinrakennus pihapiirin
puolelta luoteesta.

Asuinrakennus takapihan
puolelta koillisesta.

Puukuja vinottain pihapiirin halki johtaa
asuinrakennuksen pohjoispäätyyn.
Rakennuksen pääty on hiukan muuta
runkoa kapeampi.

Päärakennuksesta (rakennus 1) tuttua ikkunamallia on asuinrakennuksessa varioitu eri kokoisena.

Keskikuisti länsisivulla on pienehkö umpikuisti.

Sivusisäänkäynneissä on kevyt funkkisvaikutteinen katos.

Sisätilat

Pohjoispäädyn asunnon keittiö. Ikkunat ja seinäpaneli ovat alkuperäisiä.

Huoneissa on toimivat pöytäuunit.

Asuinrakennuksen vintti on avointa tilaa.

Kuisti
Kuistin kattomuoto
Kunto

umpikuisti
 satulakatto
 hyvä

Kuvaus ja historia

RAKENNUKSEN HISTORIAA

Asuinrakennus oli alun perin yksi Hinttalan tilan talousrakennuksista, josta tuli uuden kunnalliskodin sivurakennus 1910-luvulla. Rakennus toimi vanhainkodin henkilökunnan asuintalona. Talossa asuivat mm. karjakko ja leipuri perheineen. Rakennus liittyy kiinteästi vastapäisen vanhainkodin pihapiiriin sekä toiminnallisesti että tyylillisesti.

Nykykäytössään talossa on neljä pienehköä asuntoa, josta kuhunkin on oma sisäänkäyntinsä suoraan ulkoa. Asunnot ovat Silta-Valmennusyhdistys r.y.:n välittämiä nuorten tukiasuntoja.

TALON HAHMO JA JULKISIVU

Talon perustus ja runkomuoto ovat samanlaiset kuin vanhainkodin päärakennuksessa (rakennus 1), tosin pienemmässä mittakaavassa. Talon hahmona on rauhallinen suorakaide, jota elävöittää yksi poikkipääty länsisivustalla. Poikkipääty ei ole symmetrisesti julkisivun keskellä, joten vaikutelma on kodikas. Kattomallina sekä harjassa että poikkipäädystä on selkeä satulakatto.

Rakennuksen pohjoispäädystä on todennäköisesti myöhemmin tehty lisäys, joka istuu vaivattomasti kokonaishahmoon. Jatkeen harja on hiukan muuta rakennusta matalampi ja se on syvyydeltään pienempi; kuitenkin niin, että ulkoreunat ovat tasassa länsisivulla. Jatko-osassa on porrashuone ja yksi käynti taloon.

Julkisivu vuorauksineen ja värityksineen noudattaa päärakennuksen tyyliä. Onkin todennäköistä, että julkisivua ja ikkunoita ajanmukaistettiin uuden päärakennuksen valmistuessa. Ikkunat muuntelevat samaa mallia kuin päärakennuksessa. Ruutujakoa on lisätty jakamalla yläosan ruudut vielä pienemmiksi. Romanttinen pikkuruutumalli on viittaus pikemminkin jugendin tyylimaailmaan kuin suoraviivaiseen klassismiin. Ikkunoita esiintyy sekä kaksi- että kolmiosisena.

Rakennuksessa on yksi varsinainen kuisti, joka on lyhyt umpikuisti poikkipäädyn kohdalla länsisivulla. Kaksi muuta sisäänkäyntiä on katettu mielenkiintoisella katoksella. Malli on kevyt lippakatos, jota kannattelee toispuoleisesti vain yksi vinoon sijoitettu pyöreä pylväs. Kapean pylvään päässä on koristeena sormilaudoituksella päällystetty kuutio. Katosten tyyli viittaa 1930-luvun ilmavaan funktionalismiin, joten ne on todennäköisesti lisätty rakennukseen myöhemmin.

Toimenpidesuosituks

Rakennus tulisi säilyttää keskeisenä osana vanhan pihapiirin kokonaisuutta. Rakennuksen runkomuoto useine sisäänkäynteineen, kattomuoto, ulkomateriaalit ja ikkunamallit on syytä säilyttää alkuperäisinä. Rakennuksen hahmoon ei tule lisätä ylimääräisiä kuisteja, ja kevyet yksipylväiset sisäänkäyntikatokset on syytä säilyttää.

Mikäli vinttikerros otetaan esim. asuinkäyttöön, voidaan kattolappeille tarvittaessa avata lappeensuuntaiset, pystymalliset ja kohtuullisen kokoiset kattoikkunat. Ikkunoiden sijoittelun tulee kuitenkin olla symmetrinen suhteessa talon runkoon ja olemassaoleviin ikkunoihin.

Rakennuksen piha-alue on syytä säilyttää puutarhamaisena pihana sekä pitää pihapolut nurmella tai sorapintaisina.

Kulttuurihistorialliset arvot

Rakennushistoriallinen arvo
Historiallinen arvo
Ympäristöarvo
Arvojen perustelu

rakennusperinteinen
 sosiaalishistoria
 maisemakokonaisuus
 Rakennus kuuluu tärkeänä osana pihapiirin kokonaisuuteen. Rakennuksen historiallinen kertovuus perustuu asemaan kunnalliskodin sivurakennuksena ja ehjänä säilyneeseen tyyliin. Esteettisesti rakennus muodostaa vastaparin rakennukselle 1 jatkaen sen muotoilua. Maisemallisesti rakennus täydentää merkittävästi pihapiirin rakennetta.

Arvoluokka**Sisätilat**

Sisätilan nimi
Kuvaus ja historia

Asunnot
 Rakennuksessa on kolme asuntoa, joista kaikki ulottuvat läpi talon. Huonejako lienee alkuperäinen, sillä vanhat pönttöuunit ovat säilyneet paikoillaan. Huoneistoja on pintaremontoitu, ja osassa tiloja on valkoiseksi maalatut levyseinät. Myös alkuperäistä, kapeaa paneliseinää on säilynyt. Lattiat on pääsääntöisesti päällystetty uudestaan vaalealla muovimatolla.

Asuntojen ulko-ovet ovat alkuperäisiä, paneloituja umpiovia. Ainakin pohjoispäädyn asunnon väliovet ovat säilyneet alkuperäisinä peiliovina.

Rakennuksen ullakolle on käynti pohjoisesta porrashuoneesta. Ullakkotila on avoin koko rakennuksen pituudelta.

Toimenpidesuosituks

Sisätilojen huonejako tulisi säilyttää ainakin osittain siten, että tilaa rajaavat keskusmuurit säilytetään. Vaikka asuntojen välisiä seiniä poistettaisiinkin, on talon kolme sisäänkäyntiä porrastiloinen kuitenkin syytä säilyttää kertomassa rakennuksen historiallisesta käytöstä.

Asuintilojen hyväkuntoiset sisäovet, ikkunanapuitteet heloineen sekä seinäpanelit suositellaan säilytettäväksi.

**Rakennus 4
kellari****Kiinteistötunnus**

837-009-4978-7

Osoite

Kirjavaisenkatu 15

Nykyinen käyttö

varastointi

Alkuperäinen käyttö

varastointi

Rakentamisajan tarkkuus

vuosikymmen

Rakentamisajan luku

1910

Rakentamisajan selite**Korjausvuodet****Suunnittelija****Rungon muoto****Kerrosluku**

1

Pohjakaava

vapaa

Perustus

luonnonkivi ja tiili

Runko

tiilimuuraus

Vuoraus

pystylauta-peiterimoitettu

Katemateriaali

pelti -saumattu

Katon muoto

satula

Kuisti**Kuistin kattomuoto****Kunto**

kohtalainen

Kuvaus ja historia

Tontin etelälaidassa sijaitseva kellari kuuluu tärkeänä osana maaseutumaiseen pihapiiriin. On todennäköistä, että kellari on palvellut jo Hinttalan tilakeskusta, ja myöhemmin toiminut Takahuhtin vanhainkodin kellarina. Tietävästi vanhainkotiaikana tilaa on ajoittain käytetty myös ruumishuoneena.

Kellarirakenuksessa on neliömäinen tiilirunko, jonka eteläpäässä on nelikulmainen uloke. Rakennuksen harjaosa on vuorattu maalaamattomalla pystyrimalaudoituksella. Katto on loiva satulakatto, ja se on katettu samankaltaisella maalatulla peltikatteella kuin rakennukset 1 ja 3.

Sisäänkäyntejä on kaksi. Ylätasolla pohjoispuolella on vaakalaudoitettu pariovi, ja alhaalla etelässä kapeampi viistolaudoitettu ovi. Helat eivät ole erityisen massiiviset.

Toimenpidesuosituks

Kellarin sijainti ja koko on syytä säilyttää. Mikäli rakennusta korjataan, tulisi alkuperäiset käyntisuunnat

KUVALIITE Rakennus 4 Kellari

Kellari pihapiirin puolelta pohjoisesta.
Pihaan rakennus näkyy matalana.

Kellarin pääkäynti on etelän
puolelta rinteestä.

Tilavassa kellarissa
yhdistyvät tiiliperustus ja
lautaverhottu yläkerros.

ja rakennuksen ulkoinen hahmo säilyttää. Ulkoverhoilu ja katemateriaali tulisi pitää ennallaan, jotta rakennus kuuluisi yhteen pihapiirin muiden rakennusten kanssa.

Kulttuurihistorialliset arvot

Rakennushistoriallinen arvo
Historiallinen arvo
Ympäristöarvo
Arvojen perustelu

rakennusperinteinen
 sosiaalihistoria
 maisemakokonaisuus
 Kellari kuuluu talousrakennuksena elimellisesti talon maaseutumaiseen pihapiiriin. Se täydentää tilakeskuksen ja entisen vanhainkodin historiallista kokonaisuutta. Maisemassa rakennus suojaa ja rajaa luontevasti yläpuolisen oleskelupihan sekä toimii tontin rajana etelärinteen suuntaan.

Arvoluokka

Sisätilat

Rakennus 5
makasiini

Kiinteistötunnus
Osoite
Nykyinen käyttö
Alkuperäinen käyttö
Rakentamisajan tarkkuus
Rakentamisajan luku
Rakentamisajan selite
Korjausvuodet
Suunnittelija
Rungon muoto
Kerrosluku
Pohjakaava
Perustus
Runko
Vuoraus
Katemateriaali
Katon muoto
Kuisti
Kuistin kattomuoto
Kunto

837-009-4978-7
 Kirjavaisenkatu 15
 varastointi
 maatalous
 vuosikymmen
 1920

suorakaide
 1

betoni - valettu
 tiilimuuraus
 tiili
 tiili -betoni
 satula

hyvä

Kuvaus ja historia

Tontin luoteisosassa sijaitseva viljamakasiini on kellarin ohella ainoa tontilla säilyneistä vanhoista talousrakennuksista. Materiaalinsa perusteella tiilirakenteista aittaa on käytetty ennen kaikkea viljan varastointiin. Tiedossa ei ole, onko aitta rakennettu Hinttalan tilan siirtyessä tälle tontille 1900-luvun alussa vai vasta vanhainkodin kodin päärakennuksen (rakennus 1) valmistuttua. Joka tapauksessa rakennus edustaa tyypillistä vuosisadan vaihteen rakennustapaa, jota vastavissa vilja-aitoissa tavataan aina 1920-luvulle saakka.

KUVALIITE Rakennus 5 Viljamakasiini

Viljamakasiini sijaitsee väljällä ja näyttävällä paikalla tontin länsiosassa.

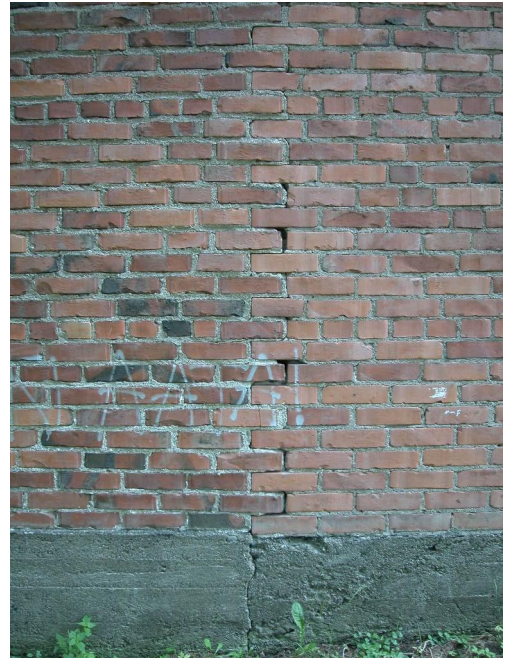
Makasiini lännestä. Rakennuksen editse kulkee vanha sisäänkäyntitie tontille.

Makasiinin etelä- ja pohjoispäätyjä koristavat muuratut kulmat ja kolmiosaiset ikkunat. Aiheet ovat tyypillisiä 1920-luvun klassisissa makasiinirakennuksissa.

Rakennuksen luoteiskulmassa sijaitsee alakerroksen ainoa ikkuna-aukko.

Molemmilla pitkillä sivuilla on korjausjälki muurauksessa. Perustus on kuitenkin pysynyt linjassaan.

Makasiinin tiilikattoa korostaa klassinen, porrastettu räystääsmuuraus.

Rakennuksen sijainti ei ole yhdenmukainen. On valittu kuiva ja hyvä rakennuspaikka mäen harjalta sekä sijoitettu makasiini näkyvälle paikalle, jotta tilan vauraus välittyisi ympäristölle kookkaan ja tukevan viljavaraston kertomana.

Rakennuksen keskeisiä piirteitä ovat voimakkaan suorakaiteinen muoto, satulakatto päätykolmioineen sekä muurauksella porrastetut räystäät. Perustus on betoninen, mikä kertoisi aitan valmistuneen vasta päärakennuksen jälkeen, todennäköisesti 1920-luvulla. Parustuksessa sekä runkomuurissa kummallakin pitkällä sivulla on näkyvissä saumakohta liikkumisesta johtuen korjaustyön merkinä. Rakennuksen kokonaiskuntoon tämä ei ole vaikuttanut.

Makasiini on melko koruttomasti muotoiltu; päätyjä kuitenkin koristavat kolmiosisaiset pystyikkunat sekä muurauksella toteutetut kissankorvat. Lisäksi itäsivun takaosassa on matala ikkuna, joka nyttemmin on peitetty puulevyllä.

Kattoa kannattelee kolmiportainen räystääsmuuraus, jonka päällä on tiilikatto. Kate on todennäköisesti vaihdettu kerran tai kaksi, mutta tiilien malli lienee säilynyt alkuperäisenä.

Viljamakasiinin pääovena etelässä on yksinkertaisesti heloitettu rautaovi sekä itäsivulla kaksipuoleinen puuovi, joka on muuta rakennusta nuorempi.

Toimenpidesuosituks

Makasiinin asema keskeisenä piha-alueen jäsentäjänä tulisi säilyttää. Näkymät makasiinille ja siitä muihin rakennuksiin tulisi pitää avoimina. Rakennuksen käyttöhistorian tulisi edelleen näkyä myös mahdollisessa uudiskäytössä. Rungon tai katon aukotusta ei siksi ole syytä tarpeettomasti lisätä. Pääasiallinen kulku tulisi säilyttää pitkäsuunnasta. Rakennuksen tiilivuoraus tulisi säilyttää peittämättä ja katossa pitäytyä edelleen tiilikatteessa.

Kulttuurihistorialliset arvot

Rakennushistoriallinen arvo Historiallinen arvo Ympäristöarvo Arvojen perustelu

rakennusperinteinen
sosiaalishistoria
maisemakokonaisuus
Viljamakasiini kuuluu tärkeänä osana tilakeskuksen kokonaisuuteen. Sen historiallinen kertovuus perustuu käyttötarkoitukseen ja sijaintiin pihapiirissä. Makasiinin käyttöhistoria kertoo maaseudun taloudesta, joka leimasi myös kunnallisen vanhainkodin toimintaa. Rakennuksen asema pihapiirissä on pihaa rajaava ja päärakennuksen arvoa korostava.

Arvoluokka

Sisätilat**Rakennus 7
voimalaitos**

Kiinteistötunnus	837-009-4978-7
Osoite	Kirjavaisenkatu 15
Nykyinen käyttö	muu käyttö
Alkuperäinen käyttö	muu käyttö
Rakentamisajan tarkkuus	vuosi
Rakentamisajan luku	1970
Rakentamisajan selite	
Korjausvuodet	1985
Suunnittelija	Pentti Turunen
Rungon muoto	suorakaide
Kerrosluku	1
Pohjakaava	vapaa
Perustus	betoni - valettu
Runko	betoni
Vuoraus	betoni
Katemateriaali	huopa -liuske
Katon muoto	tasa
Kuisti	
Kuistin kattomuoto	
Kunto	kohtalainen

Kuvaus ja historia

Lämpökeskus valmistui 1970 Takahuhtin vanhainkodin tarpeisiin. Matalahko rakennus sijoittuu huomaamattomasti pihapiirin taakse tontin itälaitaan paikalle, jolla on sijainnut Hinttalan tilan alustalaisten taloja. Rakennuksen tunnusomaisin piirre on pohjoispäädystä kohoava piippu. Talon hahmo on matalalinjainen.

Ikkunat keskittyvät etelä- ja itäsivulle, joilla ne on ryhmitelty tumman lautaverhouksen kanssa yhtenäisiksi alueiksi. Muuten ulkoverhouksena on kermanvärinen rappaus. Sisäänkäyntiä hallitsee tummaksi paneloitu ovisyvennys umpiovineen, jonka vierestä jatkuvat matalat nauhaikkunat.

Talon eteläpäädyssä on kahden huoneen ja keittiön kokoinen talonmiehen asunto. Pohjoispää kellarikerroksineen on varastoa ja teknistä tilaa.

Toimenpidesuosituks

Rakennuksen säilyttäminen ei ole pihapiirin kokonaisuuden kannalta välttämätöntä. Mikäli rakennus otetaan uudiskäyttöön, sitä ei ole syytä korottaa, jotta keveys ja matala profiili säilyvät. Uudiskäytössäkin piippu on syytä säilyttää, sillä se on rakennuksen harvoja esteettisiä aksentteja.

Kulttuurihistorialliset arvot

KUVALIITE Rakennus 7 Lämpökeskus

Lämpökeskuksen pääjulkisivu länteen.
Sisäänkäynti on vedetty syvennykseen.
Rakennuksen kokonaishahmo on matala.

Rakennuksen takajulkisivu itään. Ikkunat
keskittyvät tähän kulmaukseen.

Lämpökeskuksen tunnusomaisin
piirre on pohjoislaidalta kohoava
piippu.

Rakennushistoriallinen arvo
Historiallinen arvo
Ympäristöarvo
Arvojen perustelu

Rakennus edustaa aikakautensa standardirakentamista. Talon ilmiasussa, historiallisuudessa tai maisemallisessa asemassa ei ole tarvetta erityiselle vaalimiselle.

Arvoluokka

Sisätilat

Rakennus 8
aitta

Kiinteistötunnus

837-009-4978-7

Osoite

Kirjavaisenkatu 15

Nykyinen käyttö

varastointi

Alkuperäinen käyttö

varastointi

Rakentamisajan tarkkuus

vuosi

Rakentamisajan luku

1988

Rakentamisajan selite

Korjausvuodet

Suunnittelija

Rungon muoto

suorakaide

Kerrosluku

1

Pohjakaava

Perustus

betoni - valettu

Runko

rankorakenne

Vuoraus

pystylauta-peiterimoitettu

Katemateriaali

pelti -saumattu

Katon muoto

satula

Kuisti

Kuistin kattomuoto

Kunto

kohtalainen

Lisätiedot

Kylmä varastorakennus liittyy toiminnallisesti viereiseen palvelukeskukseen. Rakennus on toiminut keittiön varastona. Tyyllillisesti se jäljittelee vanhainkodin päärakennusta (rakennus 1). Rakennus on vaatimaton eikä ole tyyllillisesti, historiallisesti tai rakenteellisesti merkittävä osa pihapiiriä.

Kulttuurihistorialliset arvot

Rakennushistoriallinen arvo

Historiallinen arvo

Ympäristöarvo

Arvojen perustelu

Täydentävä varastorakennus ei ole merkittävä osa pihapiirin kokonaisuutta. Rakennuksella ei ole itsenäistä luonnetta esteettisesti tai toiminnallisesti.

Arvoluokka

-

4.7.2007, Anna Lyyra-Seppänen.

Sisätilat

KUVALIITE Ympäristö ja maisemat

Tontin rajautuminen

Kaakosta kookkaat puut rajaavat tontin luontevasti ympäröivästä maisemasta. Vasemmalla näkymä kaakosta kohti rakennusta 1 ja oikealla näkymä tontin laidalta kaakkoon peltoa kohti.

Näkymä alueelle etelästä. Rakennusryhmän merkitys maiseman kiintopisteenä pääsee oikeuksiinsa, kun pelloilta nouseva näkymä pidetään avoimena.

Lännessä tontin rajaa muhkea Kirjavaisenkadun suuntainen kuusiaita.

Idästä päin tonttia rajaa rakennus 3.
Näkymä kevyen liikenteen tietä pitkin.

Pohjoisessa tontin rajana toimii
pitkänomainen parkkialue, jonka takana on
kerrostaloja.

Pihanäkymät

Vihreä ja suojaisa oleskelupiha rakennusten 1 ja 3 välissä on keskeinen osa
vanhainkotialueen pihapiiriä.

Näkymä rakennuksen 1 edustalta
pohjoiseen. Sorapintaiset pihatiet luovat
tontille kodikkaan ilmeen.

Rakennuksen 1 alapuolinen osa pihaa on väljästi istutettu, avarana laskeva rinne. Rakennuksen vierustalla on marjapensaita ja omenapuita.

Pihapiiri sitoo tontin keskeiset rakennukset yhtenäiseksi kokonaisuudeksi. Näkymä rakennukselta 1 länteen kohti tiilimakasiinia (rakennus 5).

Tontin pohjoisosassa näkymät ovat avarat ja puistomaiset. Vasemmalle näkymä rakennuksen 1 nurkalta koilliseen ja oikealla näkymä bussipysäkkien kohdalta lounaaseen.

Puistoihteet

Kirjavaisenkadulta johtaa koivukuja kohti rakennusta 1. Vasemmalla näkymä rakennukseen päin ja oikealla näkymä kuistin edestä Kirjavaisenkadulle.

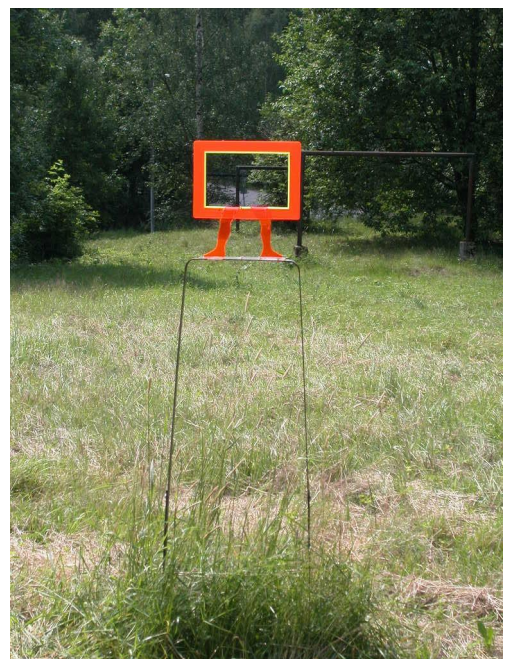
Puukujanne luode-kaakko -suunnassa, vasemmalla kohti rakennusta 3 ja oikealla kohti palvelukeskusta.

Vaahteraryhmä pohjoisella pihalla.

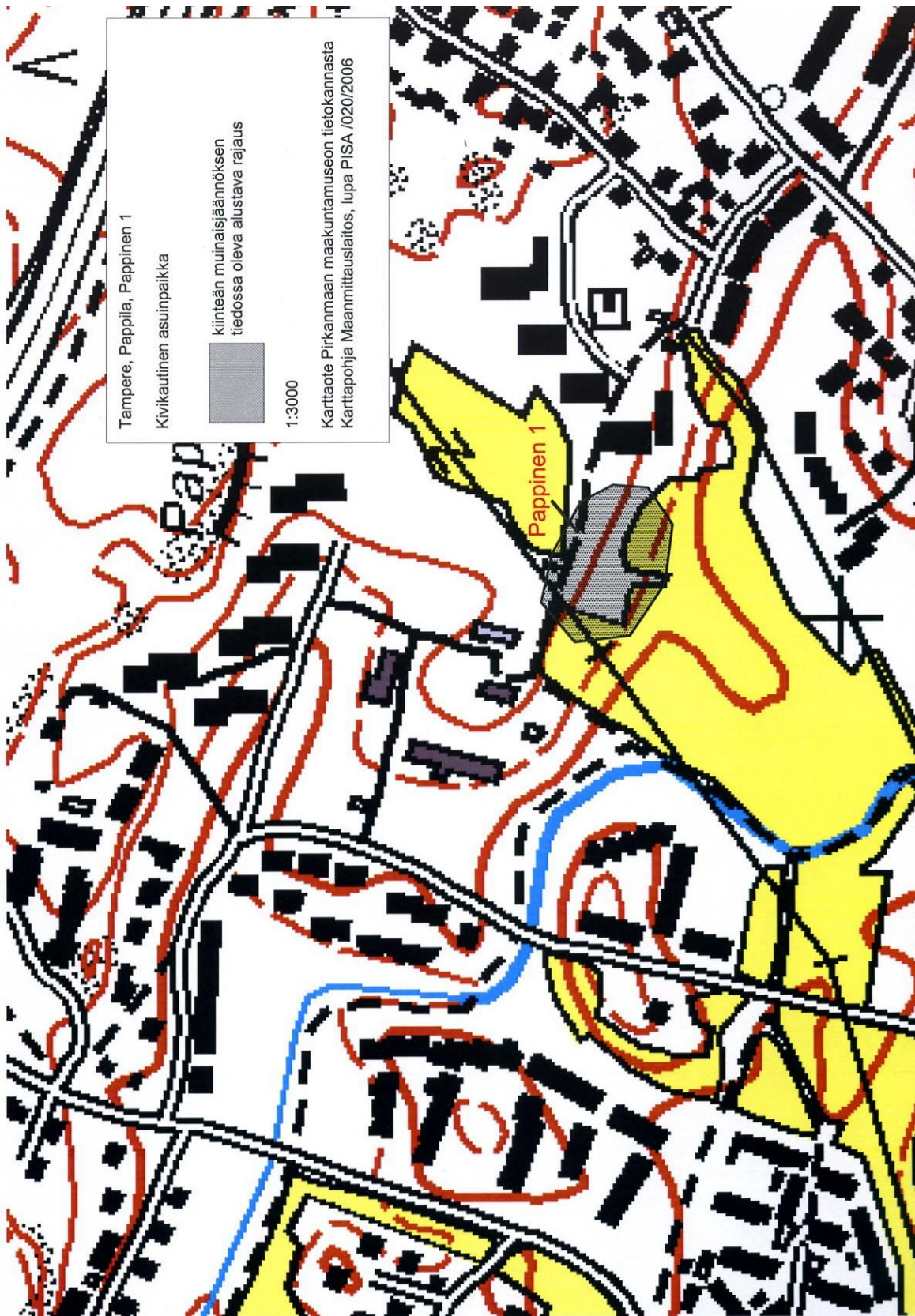

Puretun navetan paikalla tontin pohjoisosassa on kivin reunustettu, puiden piilottama terassi.

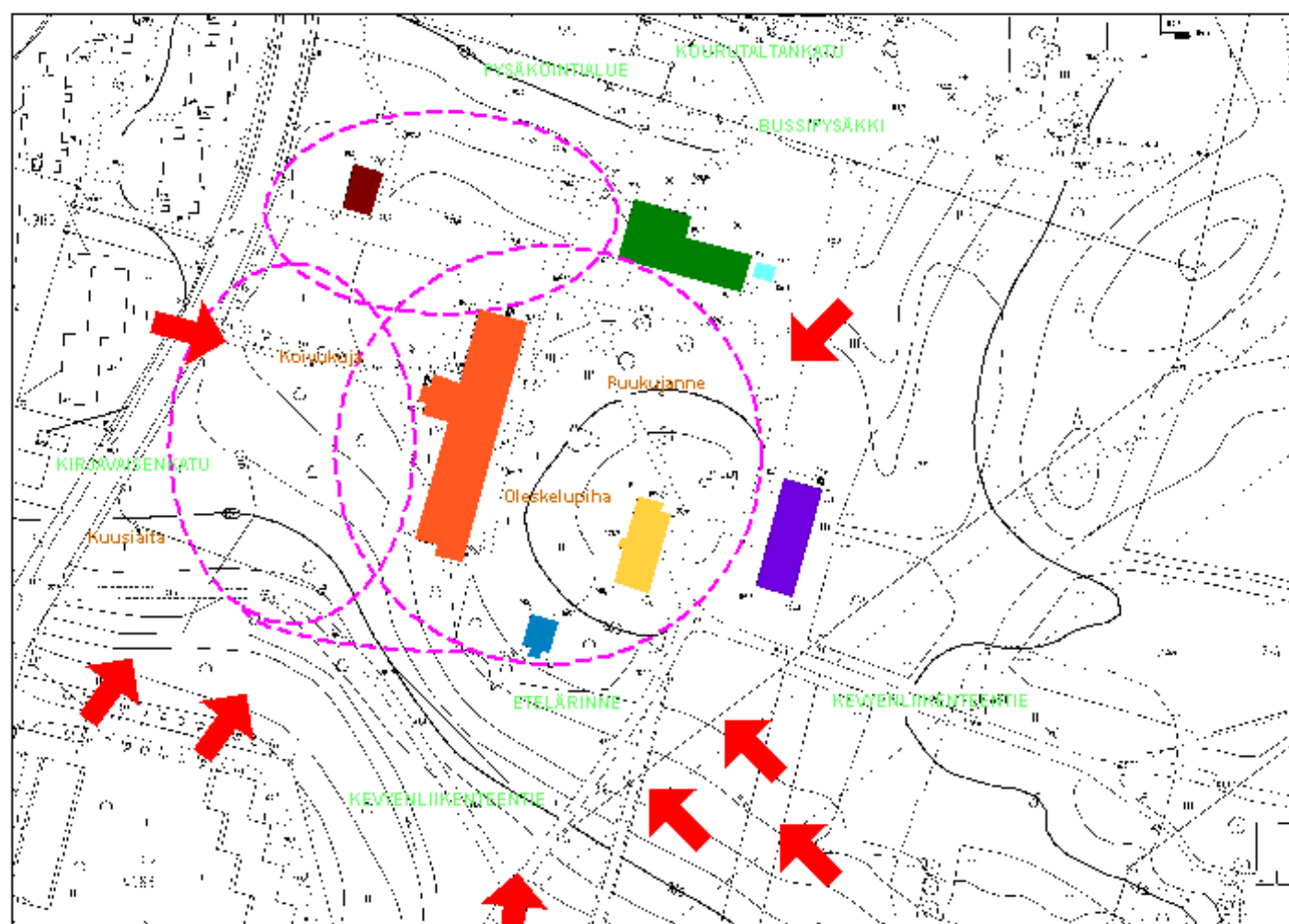
Kesällä 2007 Takahuhdin taidekeskus tuotti tontille veistospuisto-näyttelyn.
Vasemmalla "Flaming Toijala", Jaakko Himanen & Jere Ruotsalainen 2006 ja oikealla
"Luonto-TV", Kalevi Mäkelä 2007.

KUVALIITE Pappisen muinaisjäänne

Kaava-alueen välittömässä läheisyydessä sijaitseva Pappisen muinaisjäänne vaikuttaa alueen maankäyttöön. Ks. inventointiteksti.
Kartta: Pirkanmaan maakuntamuseo. Karttopohja Maanmittauslaitos (PISA/020/2006).

KARTTALIITE Takahuhdin vanhainkodin pihapiirin kulttuurihistorialliset ja kaupunkikuvalliset arvot

- Rakennus 1
- Rakennus 3
- Rakennus 4
- Rakennus 5

**VANHA TILAKOKONAISUUS:
SUOSITUKSENA SUOJELU**

- ➔ Merkittävä maisemanäkymä
- Keskeinen pihapiiri

- Rakennus 2
- Rakennus 7
- Rakennus 8

**PIHAPIIRIN UUDEMPI
RAKENNUSKANTA:
SUOJELUTARVE
EI VÄLTTÄMÄTÖN**

TAKAHUHDIN VANHAINKOTI

Rakennusinventointi

Anna Lyyra-Seppänen
Pirkanmaan maakuntamuseo
Kulttuuriväyrystyksikkö 2007

PIRKANMAAN MAAKUNTAMUSEO

